

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218207371
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7218207371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne E. I. S., F. X.XX.XXXX, T. R. P., S. X, zastúpenej JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom v Košiciach, Urbánkova 1562/6, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpenému Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Piaristická 707/25, o ochranu spotrebiteľa, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 08.07.2020 č.k. 13C/61/2018-239 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo vyhovujúcich výrokoch a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia v časti o určenie úverovej zmluvy č. J. uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 25.06.2014 za neplatnú žalobu zamietol a určil, že úverová zmluva č. J. uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 25.06.2014 je bezúročná a bez poplatkov. Určil, že záložné právo na osobné motorové vozidlo U. O. C. X.X B. R. B., R.: Q., zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva č. J. uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 25.06.2014, neexistuje. V prevyšujúcom rozsahu, v časti o zaplatenie 1.062 eur, žalobu zamietol. Priznal žalobkyni proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením okresného súdu po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 497, § 503 ods. 1 veta prvá, § 503 ods. 2, § 506 Obchodného zákonníka, § 52, § 53 ods. 1, ods. 5 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), c), § 11 ods. 1 písm. b), d) zák. č. 129/2010 Z.z. uzavrel, že žaloba je čiastočne opodstatnená.

3. Pokiaľ žalobkyňa rozsudkom žiadala určiť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere (úverová zmluva č. J. uzavretá dňa 25.06.2014 medzi žalovaným ako veriteľom, zastúpeným spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO a žalobkyňou ako klientom) je absolútne neplatná, ktorú odôvodnila tým, že spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. nebola oprávnená uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko ku dňu 25.06.2014 nebola registrovaná ako finančný agent, tak ako predpokladá § 13 zák. č. 186/2009 Z.z. a § 9 ods. 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z., súd prvej inštancie dospel k záveru, že tento dôvod neplatnosti zmluvy neobstojí. Zo žalobkyňou predloženého výpisu z registra finančných agentov totiž vyplynulo, že spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. IČO: 35 858 699, prostredníctvom ktorej žalobkyňa uzavrela úverovú zmluvu, bola zapísaná ako samostatný finančný agent v podregistri

poskytovania úverov od 16.02.2011 do 06.08.2015 s poistením zodpovednosti v Allianz - Slovenskej poisťovni. Z tohto dôvodu žalobu o určenie, že úverová zmluva je neplatná, zamietol.

4. Ak žalobkyňa tvrdila, že predmetná zmluva neobsahuje druh spotrebiteľského úveru, tak ako vyplýva z § 9 ods. 2 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z., súd prvej inštancie dospel k záveru, že tento žalobkyňou uvedený dôvod neobstojí. V článku IV. úverovej zmluvy je totiž uvedený údaj o druhu spotrebiteľského úveru, a to konkrétne tak, že ide o druh úveru: "účelový - úhrada ceny predmetu financovania". Skutočnosť, že pri určení druhu úveru nie je uvedené, že ide o viazaný úver. nemôže byť dôvodom, aby sa poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva totiž určenie druhu úveru obsahuje, teda, že ide o úver účelový určený na úhradu ceny motorového vozidla v úverovej zmluve vyšpecifikovaného.

5. Vykonaným dokazovaním sa však preukázalo tvrdenie žalobkyne o tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o adrese predávajúceho tak, ako má na mysli ust. § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z.z., na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Súd prvej inštancie prihliadol na to, že úverovú zmluvu žalovaný ako veriteľ uzatvoril v zastúpení spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, ktorá bola podľa čl. 2.2 zmluvy predajcom predmetu financovania zmluvy vymedzeného v čl. 2.1. zmluvy. Bolo preto potrebné pre spotrebiteľa v zmluve konkrétne vymedziť a doslovne označiť adresu predávajúceho, na ktorej môže uplatniť reklamáciu z kúpnopredajnej zmluvy uzavretej s predajcom a adresu veriteľa, na ktorej môže uplatniť spotrebiteľ reklamáciu, či sťažnosť z úverovej zmluvy (poskytnutia úveru). Z dôvodu absencie tejto náležitosti je potrebné daný úver podľa názoru súdu prvej inštancie považovať za bezúročný a bez poplatkov tak, ako vyplýva z ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z.

6. Súd prvej inštancie tiež zistil, že zmluva neobsahuje ďalšiu žalobkyňou tvrdenu náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. V danom prípade bola zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta pre poskytovanie úverov, úverov na bývanie a spotrebiteľských úverov, zapísaným v registri finančných agentov vedeným MBS pod reg. č. 68686 (AUTOCENTRUM AAA AUTO). Preto zmluva v zmysle spomínaného zákonného ustanovenia mala obsahovať aj údaje o finančnom agentovi v rozsahu, ako sa to vyžaduje u veriteľa, to znamená uvedenie obchodného mena, sídla a IČO. Predmetná úverová zmluva v časti označenia zmluvných strán neuvádzala, že AUTOCENTRUM AAA AUTO koná, resp. zastupuje žalovaného - veriteľa ako finančný agent a ani údaj o sídle tejto obchodnej spoločnosti. Odkaz žalovaného v súvislosti s chýbajúcimi údajmi na to, že tieto sú uvedené v čl. 2 zmluvy, upravujúcom predmet financovania označenie - určenie dodávateľa predmetu financovania, ktorý je v čl. 2.2 zmluvy označený ako predajca, neobstojí. Takýto mix - zmiešanie neúplných údajov je spôsobilé vyvolať u priemerného spotrebiteľa podľa názoru súdu prvej inštancie chaos. Práve účelom zákona je predchádzať akémukoľvek možnému zavádzaniu spotrebiteľa. Predmetná zmluva tak účel svojím vyhotovením nespĺnila. Aj z tohto dôvodu je potrebné považovať daný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov.

7. Pokiaľ žalobkyňa namietala nesprávnosť uvedeného RPMN v danej úverovej zmluve v jej neprospech, táto skutočnosť v konaní podľa názoru súdu prvej inštancie nebola preukázaná. Žalobkyňa tvrdila, že v danom prípade kalkulovala s výškou poskytnutého úveru 6.718 eur, pričom úver jej bol poskytnutý podľa zmluvy vo výške 7.780 eur. Podľa jej názoru sa tak žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 1.062 eur, keďže motorové vozidlo stálo 6.718 eur. Tieto tvrdenia žalobkyne sú však podľa názoru súdu prvej inštancie nelogické, keďže výška poskytnutého úveru vyplýva priamo z obsahu zmluvy (7.780 eur), ktorá bola poukázaná na účet predajcu.

8. Súd prvej inštancie v súvislosti s ďalším žalobkyňou navrhnutým petitom o určenie, že záložné právo na osobné motorové vozidlo U. O., C. X,X B. R. B. neexistuje, dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Citujúc ust. § 151md ods. 1 Občianskeho zákonníka totiž súd prvej inštancie uviedol, že záložné právo v danom prípade zaniklo splatením celej poskytnutej sumy úveru vo výške 7.780 eur, ktorá skutočnosť v konaní nebola spornou. Tento názor vyplýva z toho, že daný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Preto žalobe aj v tejto časti vyhovel.

9. Súd prvej inštancie nemal za dôvodne uplatnený nárok žalobkyne voči žalovanému na zaplatenie 1.062 eur titulom bezdôvodného obohatenia z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného.

10. Nárok na zaplatenie 1.062 eur žalobkyňa dôvodila tým, že cena motorového vozidla za účelom financovania ktorého bola úverová zmluva uzavretá bola vo výške 7.615 eur, z ktorej pri podpise zmluvy uhradila 897 eur v hotovosti a suma úveru, ktorou bolo motorové vozidlo financované tak je vo výške 6.718 eur. Keďže zaplatila žalovanému sumu 7.780 eur titulom plnenia zmluvy o úvere, na strane žalovaného došlo vo výške 1.062 eur k bezdôvodnému obohateniu.

11. V tej súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa opomenula, že cenu motorového vozidla dojednala s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO, ktorému uhradila aj hotovosť 897 eur pri podpise zmluvy a tiež, že žalovaný uhradil predajcovi sumu 7.780 eur titulom uhradenia kúpnej ceny. Žalovaný preukázal uhradenie sumy 7.780 eur na účet predajcu výpisom z účtu. Podkladom pre „preplatenie kúpnej ceny“ bola faktúra, ktorou cenu motorového vozidla vrátane doplnkových služieb vyúčtoval žalobkyňi vo výške 8.677 eur predajca. Na faktúre sa nachádza aj podpis žalobkyne ako „konečného príjemcu“, Niet teda pochyb o tom, že suma 7.780 eur bola žalovaným poukázaná v prospech predajcu motorového vozidla, o čom žalobkyňa mala vedomosť. Z týchto zistení vyplýva, že žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne neobohatil, preto žalobu v tejto časti súd zamietol.

12. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, 2 C.s.p. tak, že priznal žalobkyňi voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 50 %. Vychádzal pritom z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu, ktorý sa vyrovnal.

13. Proti tomuto rozsudku, a to voči jeho vyhovujúcim výrokom a výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a odvolaciu súde navrhol, aby rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby rozsudok zmenil v napadnutom rozsahu tak, že žalobu zamietne. Uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. S poukazom na uznesenie Súdneho dvora EÚ zo dňa 16.11.2010 vo veci C-76/10 poukázal žalovaný na to, že v prípade sankcionovania bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy sa uplatňuje princíp primeranosti. V zmysle bodu 72 a 73 spomínaného rozsudku má žalovaný za to, že žalobkyňa jednoznačne a nepochybne vedela, kto je predajcom a súčasne finančným agentom a aká je jeho adresa, na ktorej môže prípadnú reklamáciu, či sťažnosť podať. Adresa predávajúceho ako finančného agenta je presne vymedzená v bode 2.2 úverovej zmluvy. Sankcia bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru je tak neprimeraná, keďže žalobkyňa mohla riadne posúdiť rozsah svojich budúcich záväzkov. V tej súvislosti poukázal na stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana L'alika v náleze zo dňa 24.10.2013 sp. zn. I.ÚS 547/2012 (odlišné stanovisko).

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

15. Rozsudok je v napadnutých vyhovujúcich výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

16. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

17. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalovaným v odvolaní. Žalovaný pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku v jeho napadnutej časti.

18. Podstatou odvolania žalovaného je spochybnenie názoru súdu prvej inštancie o tom, že v preskúmanej spotrebiteľskej zmluve absentujú obligatórne náležitosti vyplývajúce z ust. § 9 ods. 2 písm. b) a c) zák. č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne údaje týkajúce sa finančného agenta, prostredníctvom ktorého bola v danom prípade spotrebiteľská zmluva uzavretá v rozsahu údajov ako u veriteľa, teda uvedenie obchodného mena, sídla a identifikačného čísla a tiež adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Žalovaný má za to, že žalobkyňa podľa údajov uvedených

v úverovej zmluve, predovšetkým v bode 2.2 úverovej zmluvy mohla riadne posúdiť rozsah svojich budúcich záväzkov, preto predovšetkým s prihliadnutím na princíp primeranosti je nesprávny názor súdu prvej inštancie o tom, že z dôvodu absencie ním spomínaných náležitostí je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

19. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, a to predovšetkým z jeho bodov 44 a 45, súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní, predovšetkým po oboznámení sa s obsahom úverovej zmluvy dospel k záveru, že táto neobsahuje obligatórne náležitosti vyplývajúce z ust. § 9 ods. 2 písm. b) a c) zák. č. 129/2010 Z.z., ktorými sú zákonom stanovené údaje finančného agenta, prostredníctvom ktorého bola v danom prípade zmluva uzavretá a tiež údaj o adrese predávajúceho. V spomínaných bodoch odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie podrobne odôvodnil, na základe akých úvah dospel k záveru o absencii spomínaných náležitostí, z ktorého dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd považuje tieto úvahy súdu prvej inštancie za správne a v podrobnostiach na ne odkazuje. Súd prvej inštancie sa tiež vyporiadal s námietkou žalovaného o tom, že ani z bodu 2.2 predmetnej zmluvy nemožno vyvodiť, že zmluva obsahuje zákonom stanovené údaje týkajúce sa finančného agenta, keďže tento článok upravuje predmet financovania a označenie - určenie dodávateľa predmetu financovania, ktorý je označený ako predajca.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v jeho napadnutých výrokoch tak, ako vyplýva z enunciatu tohto rozhodnutia vrátane výroku o trovách podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že zaviazal neúspešného žalovaného povinnosťou nahradiť úspešnej žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).